

HEMELVAART 2019

Hand. 1, 1-11; Ef. 1, 17-23; Lc. 24, 46-53.

Pasen is te groot om op één dag gevierd te kunnen worden. Daarom omvat de viering 50 dagen. De verschillende aspecten van Jezus' overwinning worden daarin afzonderlijk belicht: zijn opstaan uit de dood, zijn verschijningen aan de leerlingen, zijn zetelen in heerlijkheid aan Gods rechterhand, en de gave van de H. Geest. Aan de Hemelvaart van de Heer is deze dag gewijd. Met Pasen is Christus opgestaan. Gedurende veertig dagen, het bijbelse getal voor een welbepaalde periode, heeft Hij nog zichtbaar met zijn vrienden verkeer. Dan breekt het moment aan dat Hij overgaat naar God, om voortaan de zijnen bij te staan in de Geest.

Wij kunnen niet anders dan ons deze gegevens voorstellen als daar beneden en daarboven: het dodenrijk is beneden, in de onderwereld, en God troont in den hoge. Onze waarneming en onze verbeelding is gebonden aan die coördinaten. Als we die manier van kijken afwijzen, als wij die bril niet gebruiken, zien wij eenvoudigweg niets.

Op het feest van Hemelvaart vierden wij dat Jezus bij God is. Maar waar is God? Op die vraag zijn verschillende antwoorden te geven. *God is in de hemel.* Ja, dat is beslist waar. *God is alomtegenwoordig.* Vanzelfsprekend. En wij benaderen die werkelijkheid nog meer met de uitspraak: *God is daar waar wij Hem*

binnenlaten. Wij verlaten dan het voorportaal van redeneren en filosoferen, en komen in het binnenvertrek waar wij Hem ontmoeten. Patiënten kunnen samen zijn in de wachtkamer van een ziekenhuis, ieder met zijn eigen pijntjes, vervuld van persoonlijke zorgen. Dat is een ander samen zijn dan waar mensen delen in vreugde of verdriet, daar zijn zij met elkaar en voor elkaar op dieper niveau. En nog veel inniger, en wezenlijker is een gemeenschap die vervuld is van de goddelijke tegenwoordigheid, van zijn hemelse vrede.

Die verschillende dimensies van aanwezigheid kun je ervaren als je bij een ernstig ziek mens bent. Die kan omringd zijn door bezorgde, liefdevolle mensen, maar het dringt niet door tot zijn bewustzijn. Hij is onrustig en voelt zich ongelukkig. Misschien bezorgt hun aanwezigheid en hun attenties toch wat afleiding en verlichting, maar pas als de zieke er zich van bewust wordt dat er een persoon in de nabijheid is bij wie hij zich veilig en geborgen weet, ontstaat er een echt samen, dat de eenzaamheid opheft en de situatie een nieuwe kwaliteit geeft.

Van de vrijblijvende bespiegeling gaan wij naar een betrokkenheid, waarbij wijzelf in het spel zijn. *God is daar waar wij Hem binnenlaten.* Er is een wederzijdse relatie tussen Hem en zijn kinderen. Van God uit is die betrokkenheid er altijd; daaraan danken wij, dankt heel de schepping, haar bestaan. Al wat is, is afhankelijk van zijn wil, is er dank zij zijn liefde. En te midden van heel

die wonderlijk rijke schepping heeft God die kleine mens een sleutelpositie gegeven. Hij heeft hem uitgerust met bewustzijn, met een kenvermogen en met de vrijheid om de werkelijkheid dankbaar te beamen. De zonde heeft die vermogens vertroebeld, zij heeft een schaduw geworpen over ons bestaan, en ons in de nevelen gehuld van duisternis en dood. In die situatie heeft Jezus bevrijding gebracht. Met zijn leven heeft Hij een spoor van licht getrokken, en met zijn liefdevol vertrouwen in de goedheid van de Vader is Hij de weg geworden, waarlangs wij God kunnen vinden, de weg waarlangs God ook toegang krijgt tot het hart van allen die geloven in zijn Zoon.

Jezus heeft God binnengelaten in zijn bestaan; Hij heeft Hem binnengebracht in de mooie dingen van het leven: bij de bruiloft van Kana, de bloeiende velden van Galilea, de heerlijkheid van Jeruzalem, de onschuld van kinderen, de vriendschap van Maria en Martha. Hij heeft Hem toegelaten tot in het duister van zijn beproeving, tot in de bitterheid van het lijden, de nacht van de dood. God is in al die aspecten van het bestaan door Hem ontvangen. Voor ons is het mogelijk geworden Hem daarin te ontmoeten. Daarom heeft Christus zijn leerlingen uitgezonden over de hele wereld om zijn evangelie te verkondigen aan heel de schepping. De goede boodschap van de nabijheid Gods. De Heer is voortaan verheven aan de rechterhand van God. Betekent dat dat Hij ver weg is? Hoog boven deze wereld?

Zijn heengaan heeft het mogelijk gemaakt dat Hij ons op een andere manier nabij kan zijn, in de Geest die Hij zijn leerlingen beloofde te zenden. Waar gelovigen in zijn Naam samenzijn viëren zij zijn aanwezigheid. De Heer is nabij, voor ieder die Hem aanroept, Hij troont in de harten van zijn gelovigen. Daar is de hemel, omdat God daar woont, die hemel en aarde gemaakt heeft. 'Moge God ons innerlijk oog verlichten om te zien, hoe groot de hoop is waartoe Hij ons roept, hoe rijk de heerlijkheid van zijn erfdeel te midden der heiligen en hoe overgroot zijn macht in ons die geloven'.

Wij viëren de Hemelvaart van Christus als een feest dat hemel en aarde elkaar in Hem bereiken, door Hem elkaar raken, en samen God verheerlijken.